

EL TREBALL AL LLARG DEL TEMPS II

Les societats basades en l'agricultura i la ramaderia basaren llur desenvolupament en l'esclavitud, com a forma bàsica de treball i eix fonamental del sistema. Els esclaus eren els que treballàvem i feien les labors dures, fet que permetia que els homes/dones lliures, ciutadans, es dediquessin a les feines de governar, legislar, estudiar, practicar, els jocs de tots tipus, guerregar, acumular riquesa, entre d'altres activitats.

En una bona part dels darrers 8000 anys, l'esclavitud i l'explotació dels homes i les dones ha estat una característica constant, present a la majoria dels pobles, ètnies o nacions. En l'actualitat encara subsisteixen formes d'esclavitud tals com la trata de blanques, els treballs de subsistència pura de baixos salaris i jornades amb horaris de 12 o mes hores en llocs mancats d'espais adequats i perillosos com les maqui-les a Centreamericà o les fàbriques tèxtils a Bangla Desh i d'altres.

El comerç o compra/venda de persones (tractades com una mercaderia) sempre van representar un bon negoci mercantil. Evidentment els inputs d'explotació dels esclaus son pràcticament nuls a nivell de cost (Per l'absència de salaris), fet pel qual els outputs de les seves activitats, es a dir, els beneficis econòmics eren màxims i això permetia l'acumulació de riquesa als propietaris.

El sistema capitalista es hereu sens dubtes d'aquestes tradicions transformades en el temps i eixís hem arribat, en la darrera dècada del segle XX, en que el 25% de la població mundial del planeta (els denominats països rics industrials del Nord) disposen del 75% de la renda mundial, mentre que el 25% la resta de la renda pertany alo 75% dels països (anomenats del Tercer Món) i la desigualtat va augmentant cada any.

El capitalisme mes extrem va sorgir dels països del Nord d'Europa (Holanda) amb la religió calvinista que creu que els seus seguidors se salvaran i aniran a l'altra vida si abandonen aquesta enriquits per les seves activitats ja que eixís demostren que han estat escollits pels resultats obtinguts en llurs activitats mercantilistes.

I aquest capitalisme ha arribat a transformar-se en capitalisme salvatge i triomfar al món actual. La seva dèria es aconseguir beneficis màxims a curt termini sense importar el dany social als treballadors i a la natura i tampoc l'empobriment dels pobles. És un error gran, ja que el sistema podria ésser sostenible a base de calcular els guanys a llarg termini lo qual implica respectar les produccions agrícoles i minerals del tercer món a preus justos i evitar la competència deslleial dels estats del Nord, establint polítiques de preus a la baixa amb l'ajut de la OMC.

Una altra manera d'administrar els bens del planeta es possible, mes justa i sostenible, però per això cal que l'avarícia deixi d'existir.

Justícia i Pau Sant Just.